

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ:

Ημερ/νία:

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

Ενότητα: Ένας αριθμός Α. Τσέχωφ (σελ.166-167)

ΘΕΜΑ: Η οικονομική εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Η θέση της γυναίκας στα τέλη του 19^{ου} αι. (???ΕΡΕΥΝΑ!!!)

ΔΟΜΗ: 1η Ενότητα: §1 -4 «Τις προάλλες... ψιθύρισε»: Η φάρσα του εργοδότη στη δασκάλα.

2η Ενότητα: §5 «Πετάχτηκα ... και βγήκε»: Η αποκάλυψη της φάρσας και η παθητική στάση της δασκάλας.

Χαρακτηριστικά της τέχνης του Τσέχωφ

Στα έργα του Τσέχωφ αποτυπώνεται η διαρκής φθορά της καθημερινής ζωής. Το υψηλό μήνυμα του έργου συνυπάρχει με τα μικρά κι ασήμαντα καθημερινά πράγματα. Οι ιστορίες του είναι γεμάτες χιούμορ και συγκίνηση.

Ο Τσέχωφ στα διηγήματά του δεν κατηγορεί και δεν καταδικάζει χαρακτήρες και συμπεριφορές. Πλησιάζει με αγάπη, τρυφερότητα και κατανόηση τους ανθρώπους και αφήνει πάντα το χιούμορ να επουλώνει τις πληγές που προκαλούν τα πάθη τους.

Θέματα που θίγει το αφήγημα

Η παθητική συμπεριφορά της εργαζόμενης
Η ψυχολογική πίεση και η εκμετάλλευση που ασκεί ο εργοδότης
Ο ρόλος του δασκάλου

"Αυτός που αγωνίζεται μπορεί να χάσει, όμως αυτός που δεν αγωνίζεται ήδη έχει χάσει."

ΑΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ:

1. Ποιοι είναι οι ήρωες του διηγήματος; Ποιος ο τόπος και ο χρόνος Ποιο πρόσωπο αφηγείται το περιστατικό;

2. Ποια φάρσα έστησε ο εργοδότης/πατέρας των παιδιών στη νεαρή δασκάλα Ιουλία και ποιες δικαιολογίες χρησιμοποίησε για να τη στηρίξει;

3. Πώς αντιμετώπισε η δασκάλα τον εργοδότη της καθ' όλη τη διάρκεια της φάρσας; Ποια συναισθήματα βιώνει; Να τεκμηριώσετε με στοιχεία του κειμένου.

4. Η στάση της Ιουλίας δικαιολογεί το χαρακτηρισμό «άβουλη» που της δίνει ο εργοδότης, ναι ή όχι και γιατί;

5. Τι κάνει ο εργοδότης στο τέλος του διηγήματος; Ποιες συμβουλές της δίνει;
6. Ποιες ήταν οι τελευταίες αντιδράσεις της Ιουλίας;

Γ. ΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΤΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΑΚΟΜΗ

1. Υποθέστε ότι βρίσκεστε στη θέση της δασκάλας του διηγήματος και πέφτετε θύμα οικονομικής εκμετάλλευσης. Πώς πιστεύετε ότι πρέπει να αντιδράσετε σε μια τέτοια περίπτωση; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.
2. Ταιριάζει η συμπεριφορά της Ιουλίας στο ρόλο ενός/μιας δασκάλου/ας; Θα μπορούσε να αποτελέσει θετικό πρότυπο προς μίμηση για τους μαθητές/τριες; Αιτιολογήστε την απάντησή σας.

Το δίδαγμα του Τσέχωφ

Ανάγκη διεκδίκησης των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων
Αυτοσεβασμός και αξιοπρέπεια είναι αρετές που χαρακτηρίζουν τις ολοκληρωμένες προσωπικότητες
Δεν επαρκεί η αυτοσυντήρηση, η τροφή, η εργασία, για μία αξιοπρεπή ζωή
Δεν επαρκεί η διδασκαλία, η μετάδοση γνώσεων για να χαρακτηρίσουν έναν δάσκαλο επιτυχημένο, αλλά και η επίδειξη συγκεκριμένου ήθους. Μετράνε και οι πράξεις του.

Α. ΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ:

Ζ. ΑΣ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ:

1. Δώσε ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία: Υπόθεσε ότι η δασκάλα αντιδρά δυναμικά και βάζει τον εργοδότη στη θέση του. (100 λέξεις)
2. Φαντάσου ότι είσαι ο εργοδότης. Να παρουσιάσεις τα συναισθήματά σου για την Ιουλία καθώς και τις εντυπώσεις και τις σκέψεις σου μετά το τέλος του επεισοδίου λαμβάνοντας υπόψη σου και τις τελευταίες αντιδράσεις της Ιουλίας.
3. Φαντάσου ότι είσαι η Ιουλία. Να περιγράψεις τα συναισθήματα που δοκίμασες σε όλη τη διάρκεια της σκηνής που εκτυλίχθηκε στο γραφείο του εργοδότη σου.
4. Φαντάσου ότι είσαι ο μαθητής / μαθήτρια της Ιουλίας και είχες παρακολουθήσει τη σκηνή ανάμεσα στον πατέρα σου και στη δασκάλα σου. Τι θα της έλεγες;
5. Θα ήθελες να έχεις δασκάλα την Ιουλία; Να αναπτύξεις με επιχειρήματα την απάντησή σου σε μια παράγραφο φροντίζοντας το κείμενό σου να διακρίνεται για την αλληλουχία και τη συνοχή των νοημάτων του.

Παράλληλα κείμενα

Μπέρτολντ Μπρεχτ, «Η απόφαση»

Χρειάζονται πολλά, τον κόσμο για ν' αλλάξεις:
οργή κι επιμονή. Γνώση κ' αγανάκτηση.
Γρήγορη απόφαση, στόχηση βαθιά
ψυχρή υπομονή, κι ατέλειωτη καρτερία.
Κατανόηση της λεπτομέρειας και κατανόηση του συνόλου.
Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει πώς
την πραγματικότητα ν' αλλάξουμε.

(από το θεατρικό έργο «Η απόφαση», 1930)

[πηγή: Μπ. Μπρεχτ, *Ποιήματα*, μτφρ. Μάριος Πλωρίτης, Θεμέλιο, Αθήνα 1978, σ. 36]

Νικηφόρος Βρεττάκος, "Στη γυναίκα με το τσακισμένο χέρι" [απόσπασμα], *Οδοιπορία* (1972)

Έμπαινες στο σχολειό κι όπως τ' αντίκριζες
μοιραζόταν σε δεκατέσσερα χαμόγελα το πρόσωπό σου.
Θυμόσουν πως η αγκάλη σου ήταν μισή
κι ανεβαίνοντας πάνω στην έδρα σου
άνοιγες τη λύπη σου και τα σκέπαζες,
όπως ο ουρανός σκεπάζει τη γη.

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ:

<http://theodwrapappa.blogspot.com/2018/12/blog-post.html>

<https://www.slideshare.net/Vaspanag/ss-43380795>

<https://www.slideshare.net/kostism/ss-30270174> ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΕ ΚΟΜΙΚ

8
MΑΡΤΗ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

